

wywodzą się pierwotnie z potrzeb konsumentów. Jest to zamknięte koło manipulacji i zwrotnych potrzeb, coraz silniej przetrześnięte tkaną jednolitego systemu”¹¹⁶⁹. Jest to system sieciowej kontroli umysłów, zmysłów i zachowań, przewodowo przyłączonych lub bezprzewodowo podłączonych do globalnej infrastruktury dystrybucji impulsów elektromagnetycznych. Usunięta z pola widzenia, rozumienia i debaty kontrola nad dystrybucją impulsów elektromagnetycznych przekłada się na redystrybucję potęgi w przestrzeni lądowej, morskiej, powietrznej, kosmicznej i cybernetycznej. Zdolności w tym zakresie przeorganizująca się władza skrzętnie skrywa przed opinią publiczną, która dowiaduje się o nich w trakcie testów podczas pozorowanych lub rzeczywistych działań zbrojnych¹¹⁷⁰.

3.9. Usieciowienie władzy

Sieciowa struktura władzy

Postępujące procesy koncentracji, eskalacji i spiętrzania władzy dokonują się na bazie sieciowych, w tym poziomych powiązań i pionowych zależności. Globalna struktura władzy jest hierarchiczna, a na jej szczycie działają sieci personalne jako związki osób dobrze rozumiejących i efektywnie wykorzystujących architekturę logiczną i infrastrukturę fizyczną sieci¹¹⁷¹. Indywidualna ich znajomość i kolektywne współdziałanie nie wyklucza rywalizacji o pierwszeństwo na szczytach i pozycję we wzajemnych relacjach. Poniżej sieci personalnych działają sieci or-

¹¹⁶⁹ Tamże, s. 334.

¹¹⁷⁰ Dowodem na to są coraz częstsze przypadki selektywnego włączania i wyłączenia Internetu w trakcie prowadzonych działań zbrojnych np. na Ukrainie czy w strefie Gazy, albo zniekształcania sygnału GPS, jak w trakcie testowych rywalizacji amerykańsko-chińskich na Morzu Żółtym. Por. np.: *Musk kazał zablokować łączność Starlinków. Udaremniał atak ukraińskich dronów*, 7.09.2023, <https://www.rp.pl/konflikty-zbrojne/art39074791-musk-kazal-zablokowac-laczynosc-starlinkow-udaremnil-atak-ukrainskich-dronow>.

¹¹⁷¹ O tym jak działa prawdziwy świat wywiadu w sieci por. E. Lucas, *Operacja Snowden. Kulisy największej katastrofy zachodniego wywiadu*, przeł. M. Kukliński, Kurhaus Publishing, Warszawa 2014, s. 25. Por. także P. Zaręba, *Projekty i rozwiązania sieciowe w praktyce*, Helion, Gliwice 2022, s. 61.

ganizacyjne politycznego zastosowania jako informacyjne, komunikacyjne, transakcyjne i symulacyjne w postaci łańcuchów wiedzy¹¹⁷² oraz zastosowania ekonomicznego jako sieci finansowe, handlowe, usługowe czy produkcyjne w postaci łańcuchów wartości. Poniżej ścisłych sieci personalnych oraz rozbudowanych sieci organizacyjnych działają otwarte sieci środowiskowe użytkowników najniższego poziomu przyłączenia jako dostawców sieciowego kontentu i odbiorców sieciowych sygnałów. Na planie jasnych, ciemnych i czarnych sieci (white, dark i black netów/webów)¹¹⁷³ osobistych, organizacyjnych i środowiskowych daje się wyróżnić nadwładza architektów i kreatorów, władza inżynierów i operatorów oraz podwładza administratorów i egzekutorów. Sieciowa kreacja, dystrybucja i realizacja władzy jest netokracją.

Słowo „netokracja” ma potrójny sens: a) logiczny – odnoszący się do architektów sieci projektujących jej rodzaje, poziomy, składniki i atrybuty z politycznie strategicznego punktu widzenia jak np. decydując o dopuszczeniu do użytku powszechnego anonimowej sieci Tor, b) fizyczny – dotyczący inżynierów sieci opracowujących standardy i protokoły np. szyfrowania silnego czy pozornie silnego oraz c) społeczny – należący do administratorów sieci w postaci np. zarządów korporacji internetowych, wprowadzających w życie polityki informacyjne na platformach społecznościowych, wyszukiwawczych czy handlowych. Sens słowa „netokracja” odpowiada wielowarstwowej budowie sieci Internet – logicznej, fizycznej i społecznej¹¹⁷⁴.

W netokratycznym systemie władzy wszystko jest płynne i rozmyte poczynając od sieci personalnych, które nie tylko są sieciami najwyższych poziomów, ale również występują na niższych. „Szczególnie ważne jest pojawienie się unii personalnej ludzi biznesu, polityków i funkcjonariuszy państwowych. Istnienie tej unii jest obecnie bezdyskusyjne, uznawane za naturalne, a nawet za pożądane. Fakt, że zapewnia ona sprawne

¹¹⁷² W postmodernizmie „władza i wiedza są postrzegane jako nierozzerwalnie splecione”. H. Pluckrose, J. Lindsay, *Cyniczne Teorie...*, s. 39.

¹¹⁷³ Na temat tego rodzaju sieci istnieje bogata literatura zagraniczna i krajowa. Por. U. Poznanski, A. Strobel, *Darknet. Czy odważysz się wybrać zwycięzcę, jeśli nagrodą jest śmierć?*, przeł. A. Urban, M. Urban, Mando – Wydawnictwo WAM, Kraków 2019, E. Ormsby, *The Darkest Web: Drugs, Death, and Destroyed Lives... The Inside Story of the Internet's Evil Twin*, Allen & Unwin, Crows Nest 2019, R. Lewenstein, *Darknet*, Nick Hern Books Modern Plays, London 2016, M. Hoffer, *Introduction to the Darknet: Darknet 101*, Books on Demand, Norderstedt 2021.

¹¹⁷⁴ J. Janowski, *Technologia informacyjna dla prawników i administratywistów. Szanse i zagrożenia elektronicznego przetwarzania danych w obrocie prawnym i działaniu administracji*, Difin, Warszawa 2009, s. 322 i nast.

przejęcia kapitałowe własności publicznej oraz sprawne przejścia regulacyjne, na ogół jest przemilczany¹¹⁷⁵. Z kolei sieci organizacyjne są celowo komplikowane i gmatwane, aby utrudnić identyfikację rzeczywistych zależności i transferów między nimi. Z kolei sieci środowiskowe najniższego poziomu elastycznie nakładają się na siebie i wymieniają zadaniami. Budowane od pokoleń, a rozwijane dziś na bazie Internetu sieci personalne są często postrzegane jako forum wymiany poglądów i opinii, co ogranicza rozumienie ich rzeczywistego znaczenia. Jak pisze A. Śliwiński, „sieci te tworzą mechanizm podejmowania zakulisowych decyzji, zwłaszcza o charakterze strategicznym, co obserwujemy np. w działalności Unii Europejskiej, na międzynarodowych spotkaniach przedstawicielskich czy w agendach ONZ”¹¹⁷⁶.

Sieciamiowo-personalnie, organizacyjnie i środowiskowo sprzężone finanse i media są narzędziami władzy, gdyż służą jej pozyskaniu i wzmocnieniu. Same też są władzą w hierarchii władz. W hierarchii tej władza niższa jest narzędziem władzy wyższej. W pięciostopniowej skali władzy pośrodku plasuje się mediokracja. Poniżej jest biurokracja jako władza wykonawcza aparatu urzędniczego oraz demokracja jako władza polityczna z oficjalnego nadania, zaś powyżej plutokracja jako władza bankierów dysponujących pieniądzem oraz ideokracja jako władza kierownicza kreatorów idei. Władza mediów polegająca na wymuszaniu masowego poparcia dla wskazanych osób działań i poglądów, podporządkowana jest instytucjom finansowym i ośrodkom ideowym, a wywiera wpływ na organy i urzędy władzy państwowej¹¹⁷⁷. Na hierarchię sieci władzy pod względem siły sprawczego oddziały-

¹¹⁷⁵ A. Śliwiński, *Ekonomia sieci...*, s. 108.

¹¹⁷⁶ Tamże, s. 107. „Klasycznym przykładem jest rozwój unii personalnej liderów sieci bankowych inwestycyjnych i przemysłowych. Dyrektorzy wielkich banków są członkami rad nadzorczych wielkich korporacji przemysłowych i vice versa. Wiadoczny i często komentowany jest również schemat karuzeli stanowisk, obejmujący również inne sfery działalności gospodarczej i politycznej”. Tamże.

¹¹⁷⁷ Niedostrzeganie rzeczywistej struktury władzy w pierwszej kolejności jest wynikiem masowej dezinformacji, prowadzonej z wykorzystaniem mediów elektronicznych. Współpraca międzynarodowa w najbardziej istotnych sprawach może być niewystarczająca, co będzie skutkować potrzebą zmiany podejścia do kwestii zagrożeń. Wśród światowych ekspertów dominuje przekonanie, że w ciągu następnej dekady ukształtuje się wielobiegunowy lub rozdrobniony porządek świata, w którym średnie i wielkie mocarstwa będą rywalizować i ustalać, a także egzekwować nowe zasady i normy. Por. Raport WEF, Marsh McLennan i Zurich Insurance Group, *The Global Risks Report 2024*, (Raport o zagrożeniach globalnych), 19 th edition, Insight Report, styczeń 2024, https://www3.weforum.org/docs/WEF_The_Global_Risks_Report_2024.pdf.

wania składają się dawne i nowe typy władzy: 1) demokracja – władza polityczna przedstawicieli, 2) biurokracja – władza administracyjna urzędników, 3) sędziokracja – władza sądowa prawników, 4) technokracja – władza technologiczna inżynierów, 5) merytokracja – władza doktrynerów, 6) mediokracja – władza propagandzistów, 7) ideokracja – władza atencjonalna kreatorów poglądów, 8) netokracja – władza sieciowych kuratorów. Nie są one czytelnie i trwale rozgraniczone, lecz wzajemnie się przenikają i nieprzerwanie wymieniają pozycją.

Personalne sieci władzy

Hierarchicznie uplasowane sieci władzy ostatecznie tworzą wzajemnie ze sobą powiązani ludzie o wspólnych, podobnych albo uzupełniających się zapatrywaniach, zainteresowaniach, zaangażowaniach czy zapotrzebowaniach. Łączące ich przepływy ideowe, informacyjne, finansowe i rzeczowe kształtują współdziałające ze sobą albo przeciwstawiające się sobie grupy interesów, nacisków i władzy. M. Bortner pisze, że mając 60 dobrze ustawionych przyjaciół można kierować losem państwa. Mówił o tym François Mitterrand: „Wprowadza się swoich do najwyższych instancji sądowych, do Rady Państwa, administracji. Jest to miarą zboczenia nowej, korygowanej demokracji, kierowanej przez kliki dobrze ustawionych przyjaciół na całym świecie”¹¹⁷⁸. Z jednej strony wydawało się, że usprawnienie i ułatwienie łączności przyniesie demokracji wiele korzyści, a z drugiej okazuje się, że przynosi wiele strat. Teoretycznie tak samo usprawnia procesy demokratyczne jak procesy niedemokratyczne, ale w praktyce te drugie znacznie bardziej. Skromne, płytkie i jawne sieci współpracy demokratycznej i pro-demokratycznej są niczym wobec rozbudowanych, zakonspirowanych i głębokich sieci zmagających niedemokratycznych i antydemokratycznych.

Używane w demokracji sieci teleinformatyczne są w większym stopniu używane poza nią i nadużywane przeciw niej na poziomach polityki krajowej, unijnej i globalnej. Dzieje się tak, gdyż sieci personalne znajdują wzmocnienie infrastrukturalne. Natychmiastowy obieg informacji przyspiesza i wzmacnia procesy konsolidacji, koncentracji i kreacji władzy – tej oficjalnej, państwowej i rządowej, ale przede wszystkim tej nieoficjalnej, ponadpaństwowej i pozarządowej. Już prezydent Charles de Gaulle 12 grudnia 1953 roku powiedział, że „docho-

¹¹⁷⁸ M. Bortner, *W drodze ku upadkowi...*, s. 41.

dzimy do rządu bezpieczeństwa, wygodnej technokracji, sztucznego monstrum, robota, dzieła doktora Frankensteina, dla której, aby lepiej nabrać ludzi, pasuje wdzięczna nazwa Wspólnota¹¹⁷⁹. Dotąd ograniczone, spowolnione i wydzielone sieci personalne, przejmując rozbudowywane sieci infrastrukturalne – informacyjno-komunikacyjne, przekształcają się w sieci globalne, totalne i wirtualne. Nowego rodzaju sieci personalne wykształciły unikatową praktykę współpracy globalnej. „Rozpowszechniło się uczestnictwo tych samych osób w różnych sieciach personalnych, w taki sposób, aby ich współpraca nie budziła podejrzliwości. Za pośrednictwem tych osób kontrolujących własność główne węzły więzi personalnych mogą wypełniać funkcje koordynacyjne oraz forsować strategie i pomysły”¹¹⁸⁰. Na potencjale globalnych sieci personalnych zasada się strategia tajnego, prywatnego rządu światowego¹¹⁸¹. Pomimo istnienia wielu środowisk zainteresowanych jego powstaniem oraz wielu ośrodków aspirujących do sprawowania jego roli, obowiązuje mentalne i medialne embargo na poważne, metodyczne i pragmatyczne interesowanie się tym. W zamian chętnie mnożone i roznoszone są najbardziej nieprawdopodobne sensacje na ten temat. Ich nadpodaż dodatkowo zniechęca lub ma zniechęcać do badania, w tym opisywania i wyjaśniania sieciowych struktur i funkcji władzy globalnej, a w tym władzy Wielkiego Resetu¹¹⁸².

Chociaż idea rządu światowego była znana i rozwijana przed II wojną („nadawano jej charakter socjalistycznego rządu światowego, w ogólnych zarysach rozumianego jako związek atlantycki”¹¹⁸³), to dopiero w latach dziewięćdziesiątych, przy wykorzystaniu infrastruktury sieci teleinformatycznych zyskała realne znaczenie i wymierne przełożenie na losy świata pod nazwą cywilizacji informacyjnej oraz społeczeństwa informacyjnego. „Podstawową cechą społeczeństwa in-

¹¹⁷⁹ Tamże.

¹¹⁸⁰ A. Śliwiński, *Ekonomia sieci...*, s. 108.

¹¹⁸¹ M. Bortner, *W drodze ku upadkowi...*, s. 100.

¹¹⁸² Choć z pozornego punktu widzenia najbardziej oczywistym kandydatem do sprawowania roli rządu światowego wydaje się być Organizacja Narodów Zjednoczonych (jakkolwiek w razie wydaje się to być nieuprawnionym twierdzeniem), to aspiracje o charakterze globalnym, nastawione na restrukturyzację obecnego ładu międzynarodowego lub przejęcie w nim dominującej roli przejawiają także państwa zgromadzone w ramach BRICS, w szczególności Chińska Republika Ludowa, Indie czy Federacja Rosyjska, które z powodu ich celów geostrategicznych nazywa się czasem mocarstwami rewizjonistycznymi.

¹¹⁸³ H. Pająk, *Bestie końca czasu...*, s. 140.

formacyjnego jest globalny i totalny zakres procesów i systemów informacyjnych oraz możliwości globalnego i totalnego oddziaływania na społeczeństwa i gospodarki poprzez informacje¹¹⁸⁴. Chociaż taki rząd może już powstać, a może nawet już powstał, koniecznym warunkiem i rezultatem jego działania jest neutralizacja cywilizacji chrześcijańskiej, kultury europejskiej, wiary katolickiej, suwerenności narodowej.

Sieć rządu światowego

Istnienie wielu skonfederowanych albo zantagonizowanych sieci globalnych wpływów zakłada i wymusza istnienie najwyżej postawionej lub umocowanej sieci władzy w roli rządu światowego. Posiada on architekturę i infrastrukturę osadzoną na globalnych sieciach teleinformatycznych, zaprojektowanych na wzór sieci neuronowych. Sieć władzy globalnej znajduje swoje urzeczywistnienie w ewolucyjnej wizji budowy inteligentnej planety jako tworzywa cywilizacji globalnej, po której kiedyś miałyby nastąpić cywilizacja gwiazdowa, a po niej cywilizacja galaktyczna¹¹⁸⁵. Jej powstanie jest uzależnione od zdolności człowieka do dysponowania energią planet, gwiazd i całych galaktyk. Kosmiczna inteligencja miałaby stanowić wyższy stopień w ewolucji inteligencji ludzkiej. Snuta jest wizja inteligentnej planety jako mózgu wyposażonego w inteligencję dzięki impulsom elektromagnetycznym przepływającym przez oplatającą ją sieć połączeń neuronowych. Skoro żyjemy już w globalnej wiosce M. McLuhana, niebawem pojawić się ma globalna metropolia, pulsująca globalnym życiem i globalną świadomością. Internet stanowi sieć powiązań miliardów urządzeń na całym globie aktywując globalną świadomość. W ten sposób Ziemię otoczoną atmosferą zaczyna otaczać infosfera, złożona w warstwie fizycznej z wzajemnie przenikających się impulsów elektromagnetycznych, w których zostały zakodowane treści symboliczne. Owa infosfera jest wielowymiarowo otwartą przestrzenią aktywności ludzi i maszyn. Nad zachodzącą w niej komunikacją międzyludzką gwałtownie zyskują przewagę wzajemne oddziaływania urządzeń tak sprzętowych, jak programowych. Ich działanie alienuje i autonomizuje sieć względem

¹¹⁸⁴ J. Oleński, *Kryzysy informacyjne w gospodarce opartej na wiedzy*, w: *Informacja w społeczeństwie XXI wieku*, red. M. Rószkiewicz, E. Wędrawska, „Monografie i Opracowania”, nr 540, Oficyna Wydawnicza SGH, Warszawa 2005, s. 38.

¹¹⁸⁵ Wizje o takim rozmachu kreuje m.in. M. Kaku, *Wizje, czyli jak nauka...*, s. 466.

człowieka, który wchodzi z nią w interakcję jako z nową formą inteligencji, która coraz więcej wie i rozumie oraz coraz więcej umie i może dokonać. W ten zaś sposób staje się anonimowym, totalnym i globalnym już nie partnerem, ale dyktatorem. Rysuje się niebezpieczeństwo globalnej i totalnej omnipotencji sieci, która sugeruje, informuje, wychowuje, kształci, decyduje, a nawet bez wiedzy i woli zainteresowanych podejmuje działania o skutkach, o których nawet nie uprzedza¹¹⁸⁶.

Dzięki sieci powiązań przewodowych i bezprzewodowych Internet jest wszędzie i zawsze na planecie i wysoko ponad nią. Za sprawą wprowadzanych do pamięci komputerów zasobów informacyjnych oraz podłączanych do niego czujników, czytników i rejestratorów będzie wiedział wszystko. W następstwie przyłączanych do niego narzędzi, maszyn i urządzeń przeprowadza poszczególne czynności i steruje całymi procesami. Już od dawna ośrodki władzy lokalnej, krajowej, regionalnej czy globalnej opierają się na sieciach osobowo-organizacyjnych i sprzętowo-programowych. Międzyludzkie relacje władzy aktywowane są poprzez międzysystemowe interakcje informacyjne. Wydzielony zakres relacji personalnych i interakcji informacyjnych ma charakter korporacyjny. Jeśli wpływa inspirująco, uzdalniająco albo motywująco na inne tego rodzaju korporacje, stanowi korporację władzy. „Mechanizmy są takie, że mają minimalizować rolę narodu w tworzeniu elit. Awans ludzi spoza systemu jest ograniczany”¹¹⁸⁷.

Wskazuje się, że „przynależność do korporacji władzy jest uzależniona od stanu wiedzy informatycznej, zdolności twórczych, umiejętności kreatorskich, skuteczności ich oprogramowań. Będzie to korporacja wysoce profesjonalna wyróżniających się swoimi osobistymi zdolnościami kreatorskimi”¹¹⁸⁸. Sieciowe korporacje władzy grupują kreatorów jako architektów, operatorów jako inżynierów oraz administratorów jako menadżerów władzy. J. Muszyński pisze: „Nie wiadomo czy korporacja kreatorów będzie tworzyć jakieś inne własne organizacje, stowarzyszenia jako reprezentację kreatorów wobec wykluczonych”¹¹⁸⁹. Wszystko jednak wskazuje na konieczność jawnej i znanej ekspozytury globalnej. Dlatego coś, co określamy enigmatycznie mianem rządu światowego, ma wielopoziomową strukturę sieciową, na którą

¹¹⁸⁶ Na temat superinteligencji zbiorowej pisze N. Bostrom, *Superinteligencja...*, s. 88.

¹¹⁸⁷ A. Zybertowicz, *III RP. Kulisy systemu...*, s. 55.

¹¹⁸⁸ J. Muszyński, *Cywilizacja informatyczna...*, s. 167.

¹¹⁸⁹ Tamże.

składają się niewidoczni kreatorzy idei, częściowo widoczni operatorzy sieciowi i jawni administratorzy procesów. Sieciowa struktura władzy zwana netokracją działa globalnie – na poziomie światowym, regionalnie – na poziomie unijnym i lokalnie – na poziomie krajowym. Na każdym z nich występuje niejawnie, półjawnie i jawnie poprzez swoją ekspozyturę. Nie ma zatem jakiegoś jednego ośrodka w pełni kontrolującego wszystkie pozostałe. A władza stanowi konglomerat kontrolujących się wzajemnie sieci.

Władza informacyjnego usieciawiania cywilizacji

Z perspektywy megalomanii właściwej nadwładzy Ray Kurzweil powiedział: „Bez względu na to, jak nasz świat stał się tym, czym jest, możemy zacząć historię od świata opartego na informacji”¹¹⁹⁰. Nadrozwój technologiczny (sztucznie wymuszana supremacja techniki) nad etyką, nadpodaż ideologii (masowo mnożone i szeroko rozgłaszane idee z pominięciem roli bytu) i nadwartościowanie ekonomii (koncentracja na dobrach materialnych kosztem duchowych) eliminują właściwą autonomię dotąd odrębnych składników cywilizacyjnych, takich jak prawo i pieniądz, państwo i społeczeństwo czy polityka i władza. W globalnym środowisku informacyjnym wszystkie one ulegają redukcji do informacji i poddawane są inżynierii informacyjnej. Władza władna kształtować środowisko informacyjne zwana jest informokracją. To władza kreowania, koordynowania i przekierowywania treści informacyjnych. Poniżej plasuje się władza nad narzędziami przetwarzania informacji, zwana informatokracją, zaś jeszcze niżej władza posługiwania się zastanymi treściami informacyjnymi, zwana infokracją. Władza oparta na informacji, władza za pomocą możliwości informatyki i władza nad procesami informowania tworzą sieciowy kompleks władzy informacyjnej¹¹⁹¹.

¹¹⁹⁰ R. Kurzweil, *Jak stworzyć umysł. Sekrety ludzkich myśli ujawnione*, przeł. K. Zielińska, Studio Astropsychologii, Białystok 2017, s. 18.

¹¹⁹¹ Refleksja na ten temat zwykle ogranicza się do jawnej władzy informacyjnej, która prowadzi pokojowe lub wojenne działania informacyjne polegające na polityce i walce informacyjnej. Walka informacyjna staje się dziś instrumentem polityki wewnętrznej i zagranicznej prowadzonej przez organy państwowe, instytucje kultury, służby dyplomatyczne, tajne służby i wojska specjalne. Por. L. Sykulski, *Rosyjska geopolityka a wojna informacyjna*, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2019, s. 9.

W cywilizacji informacyjnej niemal wszystko, co ma niematerialne znaczenie, staje się informacją sterowaną za pomocą informacji, informatyki i informowania. Społeczeństwo sterowane za pomocą informacji, przy użyciu informatyzacji i w procesie informowania, to społeczeństwo informacyjne. Społeczeństwo to konstytuują interakcje informacyjne zachodzące pomiędzy informacjami sterującymi a sterowanymi¹¹⁹². Informacyjnymi sposobami podporządkowania społeczeństwa są m.in.: 1) polityka historyczna, 2) dyktat ideologiczny, 3) narracja medialna, 4) grantowe finansowanie nauki, 5) wprowadzanie parametrów kształcenia, 6) biurokratyzacja szkolnictwa, 7) eliminacja filozofii, 8) ośmieszanie teorii spiskowych, 9) wywieranie presji na kształcenie techniczne, 10) tolerowanie medialnych nadużyć, 11) wymuszanie relatywizmu ocen, 12) wspieranie ideologii postmodernizmu, 13) stwarzanie wrażenia jednomysłności, 14) inwestowanie w infrastrukturę kontroli, 15) kultywowanie działań pozorowanych. W praktyce sposobów infiltrowania, manipulowania, indogowania i instrumentalizowania, a zatem zniewalania informacyjnego całych społeczeństw jest znacznie więcej. Generalnie można byłoby podzielić je na dwie grupy: a) wykorzeniania z naturalnych i tradycyjnych zdolności, umiejętności i tożsamości jako przestarzałych oraz b) implementowania sztucznych i nowoczesnych jako dobroczynnych. Przykładem pierwszych jest ukryte, ale skuteczne zniechęcanie do czytania książek, zaś drugich jawne i nagminne zachęcanie do korzystania z Internetu.

Oddziaływania informacyjne należą do katalogu podstawowych sposobów sprawowania władzy oraz wymiany ekip rządzących. Howard V. Perlmutter (profesor architektury społecznej w *Wharton School* w Filadelfii) opracował plan amerykańskiej nowej i ulepszonej formy zdalnie organizowanych zamachów stanu. Według niego „destabilizujące transformacje wymagały dwóch rzeczy, budowania ogólnosiwiatowych sieci lokalnie i globalnie zaangażowanych w organizację (ekwiwalent dzisiejszych organizacji praw człowieka i innych organizacji pozarządowych) oraz tworzenia globalnych wydarzeń poprzez przekształcanie lokalnych wydarzeń w takie, które mają niemal natychmiastowe, ogólnosiwiatowe implikacje dzięki środkom masowego prze-

¹¹⁹² Por. J. Janowski, *Cybernetyzacja prawa. X-lecie CBKE. Księga pamiątkowa z okazji dziesięciolecia Centrum Badań Problemów Prawnych i Ekonomicznych Komunikacji Elektronicznej i Studenckiego Koła Naukowego – Blok prawa komputerowego*, Oficyna Prawnicza, Wrocław 2012, s. 180 i nast.

kazu”¹¹⁹³. Jak dalej pisze W. Engdahl, zasadniczy plan destabilizacji Perlmuttera w połowie lat dziewięćdziesiątych uzupełniono o wyniki bardziej przełomowych prac w RAND Corporation z zakresu zastosowania rewolucji informatycznej do reżyserowania zmian rządzących ekip w dowolnych krajach świata. Zatrudnieni tam John Arquilla i David Ronfeldt w 1997 roku opracowali możliwości wykorzystania organizacji współpracujących przy wykorzystaniu sieci komputerowych i komórkowych do zwiększania tzw. potencjału rojenia – eskalacji zorganizowanych oznak niepokoju i sprzeciwu, zwłaszcza środowisk akademickich. Po roku 2000 posłużyły one do wywoływania tzw. kolorowych rewolucji np. podczas tzw. arabskiej wiosny. W związku z nieograniczonymi możliwościami przesyłu informacji pojawiają się również nieograniczone możliwości oddziaływań informacyjnych nieoficjalnych, niejawnych, niekontrolowanych i szerzej nieznanymi struktur władzy. Zdaniem J. Kurczewskiej znaczy to, że „w ogólnej stratyfikacji społecznej klasa technokratyczna zajmuje najwyższe miejsce. Takie społeczeństwo globalne charakteryzuje się własnym systemem poznawczym, o którym można powiedzieć, iż jest on swoistą wariacją na temat technokratycznego systemu poznawczego i jest od tego znanego już nam systemu jeszcze bardziej niejednorodny i niespójny. Wszystkie poznanie szczegółowe właściwe społeczeństwu technokratycznemu deformują się nawzajem”¹¹⁹⁴. System poznawczy społeczeństwa globalnego, o którym pisze autorka, przekłada się na system władzy globalnego społeczeństwa informacyjnego, osadzonego na konglomeracie sieci wyznaczających i określających środowisko ludzkiego życia. Stąd usieciowienie bywa rozumiane i odczuwane w kategoriach splątania człowieka niewidocznymi, nieodwołalnymi i niechcianymi więzami władzy, o której nie mówi się jeszcze wiele, a która okazać się może władzą Wielkiego Resetu jako tą, która go wcześniej strategicznie – ideologicznie zaprojektowała, obecnie taktycznie – technicznie aplikuje i niebawem będzie operacyjnie – ekonomicznie egzekwować. Przypuszczać można, że w tym celu są wychowywane, promowane i finansowane sieci światowych liderów, m.in. przy powszechnie znanym zaangażowaniu Klausa Schwaba¹¹⁹⁵.

¹¹⁹³ F.W. Engdahl, *Absolutna dominacja...*, s. 45.

¹¹⁹⁴ J. Kurczewska, *Technokraci i ich świat...*, s. 86.

¹¹⁹⁵ Organizacjami sieciowymi, z którymi związany jest Klaus Schwab i Forum Ekonomiczne w Davos, są między innymi Forum Młodych Liderów Globalnych czy Global Shapers Community.